

Kaj je poučevanje za razvojno miselnost?

Blanka Tacer

Kategorija	Opis
Značilnosti možganov in inteligentnosti	Predstavitev za študente o tem, kako delujejo naši možgani, kako se učimo, o fiksni in razvojni miselni naravnosti (MN).
	Učenje o plastičnosti možganov
	Intervence na področju miselne naravnosti (t.i. mindset) so lahko bolj učinkovite, če vključujejo vsebino o tem, kako se znanost stalno razvija ter informacije o plastičnosti možganov v odraslosti.
	Zbiranje izkušenj študentov o tem, kako se razvija miselna naravnost
	Kako so njihove izkušnje in opažanja učinkovale na njihova prepričanja o miselnosti (npr. njihova učne izkušnje, opazovanje izkušenj vrstnikov). Kako osebe na poziciji moči/avtoritete (npr. starši, učitelji) govorijo o inteligentnosti je pomembno.
Jezik razvojne miselne naravnosti	Prikaz povezanosti med učenjem in rezultatom
	Poudarjanje truda, napak, razvoja možganov, refleksija o učenju, visoka pričakovanja, povratna informacija, ki je usmerjena na rast.
	Spodbujanje študentov k globokem razmišljanju in sporočanje, da lahko veliko dosežejo, vendar je za to potrebna vztrajnost. Spodbujanje razumevanja, da četudi uspeh ni takojšen, morajo vztrajati (Duckworth, 2016; Tough, 2012).
	Ohranjanje pogovora o razvojni miselni naravnosti
	Prikaz primerov razvojne miselne naravnosti.
	Pohvala za trud, ne talent
	Pomembno je, da pri študentih namesto inteligentnosti pohvalimo trud in jim sporočamo, da lahko določeno stvar, znanje ... dosežejo - mogoče bo to samo zahtevalo več časa in vaje ter se ne bo zgodilo čez noč (Boaler, 2016; Dweck, 2006; Kohn, 2015; Pink, 2009). Namesto, da sporočamo študentom npr. "Zelo si pameten, pametna", lahko rečemo "Všeč mi je bilo, kako si rešil/-a ta problem. Res si razmišljal/-a inovativno".

	<p>Spodbujanje pozitivnega samo-govora</p> <p>Jasno učenje študentov, kako lahko uporabljajo pozitivni samogovor, jim pomaga razviti bistvene spretnosti in samozavest, ki sta potrebna za uspešno učenje.</p> <p>Visoka pričakovanja za vse študente</p> <p>Wagner (2012) poudarja, da s tem, ko imamo visoka pričakovanja, našim študentom sporočamo, da so sposobni. Ko študenti poskušajo doseči ta visoka pričakovanja in so neuspešni, to dojemajo kot posledico visokih pričakovanj, medtem ko neuspeh v povezavi z nizkimi pričakovanji lahko vodi do tega, da študenti dvomijo v svoje intelektualne sposobnosti.</p>
<p>Naloge razvojne MN</p>	<p>Premišljene vaje, napake in izzivi</p> <p>Zelo pogosto študentom ni treba rešiti 100 nalog, da bi pokazali razumevanje; včasih morajo rešiti samo en zelo zahteven problem, ki se nanaša na koncepte, ki jih poučujemo v razredu. Ponavljajoče se vaje, ki zahtevajo veliko časa, so lahko kontraproduktivne (Rosario idr., 2019). Ko rešijo ta zahteven problem, lahko imajo študenti veliko večji občutek dosežka. Vendar pa obstajajo področja študija, kjer je izpostavljenost večim nalogam nujna (npr. časi v angleščini). V tem primeru je bistveno, da učenci vidijo namen in smisel nalog. Integracija nalog z resničnimi življenjskimi problemi je zato bistvenega pomena. Prav tako je koristno, če lahko učenci razvijejo uporabne veščine pri problemih, ki jih rešujejo.</p> <p>Obvladovanje zahtevnih veščin povečuje tudi samoučinkovitost študentov (Bandura in Schunk, 1981). Učenci naj vodijo razpravo, ko celoten razred obravnava določen problem (Abdulrahim in Orosco 2020). Spodbujajte namerno in reflektivno prakso. Skozi namerno prakso osvetlimo to, kar v kontekstu reševanja problema ne deluje ter delamo na obvladanju zahtevnega področja preden se premaknemo na naslednji problem, področje, s tem pa omogočimo, da se nove informacije kodirajo v spomin (Mulligan, 1998).</p> <p>Zaželena težavnost</p> <p>Ustvarite priložnosti za probleme zaželene težavnosti. Učimo se skozi reševanje problemov. Bolje je pustiti študentom nekaj časa, da poskusijo sami rešiti njihove probleme, kot jim samo povedati odgovor in nadaljevati.</p> <p>Zagotavljajte priložnosti za delanje napak brez kazni. Normalizirajte napake in neuspehe.</p> <p>Prepoznavanje tega, da napake niso naš sovražnik, ki ga je potrebno premagati, temveč prijatelj, ki nas lahko veliko nauči.</p>

	<p>Večkratno izpostavljanje</p> <p>Večkratno izpostavljanje zagotavlja študentom več priložnosti za soočanje, uporabo in nadgradnjo novega znanja in veščin.</p> <p>Upoštevanje učnih ciljev namesto učne uspešnosti</p> <p>Spodbujanje študentov, da zasledujejo cilje, ki so namenjeni povečevanju njihovih sposobnosti ter s tem poudarjanje pomena učenja, namesto zasledovanja ciljev, ki so namenjeni dokazovanju njihovih sposobnosti drugim osebam.</p> <p>Korak za korakom</p> <p>Modeliranje učenja skozi določene korake/aktivnosti, modeliranje razbitja končnega cilja na več manjših ciljev ter skozi to prikazovanje povezave med trudom in rezultatom.</p> <p>Izbira</p> <p>Zagotavljanje študentom izbiri pri nalogah. Motivacija se poveča, ko imajo študenti več nadzora nad procesom, ta povečana motivacija pa lahko spodbuja razvojno miselno naravnost (Howard in Whitaker, 2011). Študenti se razlikujejo glede tega, kako sporočajo, kaj so se naučili. V okviru večjih projektov naj imajo priložnost, da svoje delo predstavijo na različne načine, npr. skozi blog, video predstavitev ali knjižico.</p>
Ocenjevanje razvojne MN	<p>Zagotavljanje študentom priložnosti, da se samo-preverjajo, ne samo, da študirajo in vadijo vsebino gradiva. Študenti imajo včasih notranjo motivacijo, pri kateri jim je sam učni proces v užitek in nimajo potrebe po dodatnih nagradah (Gottfried, 1985). Ponosni so, če so uspešni pri zahtevni nalogi. Zanimive so naloge, ki stimulirajo njihovo razmišljanje ali pa izziv, da sami pripravijo teste za predmet (kot vaja).</p> <p>Delo s študenti, da si upajo začeti ponovno, če pri njihovem trenutnem procesu ni napredka (Duckworth, 2016). Pomembno je določiti, kdaj se uporabljajo zunanje nagrade, npr. dodatne točke ali nagrada. Nagrade in kazni lahko sprožijo negativne misli pri študentih ali pa spodbujajo goljufanje.</p>
Refleksija razvojne MN	<p>Pogovor s študenti o tem, kako so premagali nek izziv v preteklosti.</p> <p>Prosrite študente, da razmišljajo, reflektirajo o preteklih izkušnjah s premagovanjem ovir ter jih tako spomnite na to, da so tega zmožni. Prav tako lahko opazujejo svoje vrstnike pri tem, ko se oni spoprijemajo z izzivi ter razmišljajo o razlikah med njimi. To se lahko izvede tudi kot skupinska aktivnost.</p> <p>Prvi dan s študenti porabite čas za razpravo o tem, kaj pomeni biti determiniran, vztrajen in prožen. Delite osebne izkušnje, ko ste imeli ali niste imeli poguma. Naj tudi študenti delijo svoje izkušnje.</p>

<p>Osebna refleksija in pripovedovanje zgodb se uporabljata za prepoznavanje miselne naravnosti v praksi.</p>
<p>Razprave v majhnih skupinah za predstavitev smiselnih zgodb, raziskovanje povezav med študentskimi izkušnjami in koncepti miselne naravnosti ter omogočanje študentom, da delijo, kako se je razvilo njihovo razmišljanje o učenju.</p>
<p>Naloga za razmislek in refleksijo pomaga učencem utrditi svoje učenje.</p>
<p>Vprašanja - razvojna MN</p>
<p>Spraševanje, z uporabo vprašanj za vključevanje učencev, za spremljanje njihovega napredka in spodbujanje njihovega razmišljanja ter tudi z vrednotenjem vprašanj učencev kot oblike povratnih informacij in priložnosti za pojasnitev/razširitev učenja.</p>